

Моят Смолян през 2050-та година

/есе/

Моят град Смолян – любим, красив и малък, сгъшен в Родопска планина. Как ли ще изглежда през 2050 година?!

Нямам никаква представа, но не спирам да мечтая.

Иска ми се този спокоен град със свеж планински въздух да бъде най-посещавания от градовете на моята малка държава България, както през лятото така и през зимата, защото тук има какво да се види и сега и тогава ще има, в далечната 2050-та година.

Представям си го в три района – единият е Старият град, другият – Новият, а третият – Зеленият.

В стария град всички къщи имат вид на едновременните, в родопски стил, такива като тези в Долно Райково, автентични и типично родопски. Там хората са облечени в родопски носии и носят менци с вода, точно както времето на прадедите ни, говорят на родопски диалект, предлагат родопски специалитети и се чува родопска песен с родопска гайда. Защо ли?! Ами, иска ми се никога да не забравяме корените си, да помним винаги от кога сме тук. Всеки родопчанин да знае историята на града. Тук, както в Златоград, има една стара част, заради която идват много наши и чужди гости. Освен музея на Ласло Наги, има и конак като Агушевите в село Могилица, например, и музей на родопския корен където всяко семейство от региона дарява нещо наследствено от рода си и има какво да се види – везани терлици или пък тъкан родопски килим, ръкохватки от баба или бродирани калъфки за възглавница. И родопчани с големи и благородни сърца не спират на даряват и да пълнят музея с история.

Новият град е Новият център, който всеки го знае. Но най-накрая вместо онази строена и недостроена сграда под нашата болница още от времето на родителите на моите родители има небостъргач. Знаем, че надморската височина не позволява твърде високи сгради, но не спирам да мечтая. От най-високия етаж, отгоре на покрива, има площадка и се вижда целия град. Нещо като Сапфира в Истамбул. Не съм ходим, но съм гледам снимки, които са направени от там.

Милиони хора го посещават и се радват на красива гледка. Посетителите на града идват не само заради планетариума, историческия музей и новата църква. Вече и за гледката от центъра на града.

Зеленият град е мястото където на воля да играят и спортуват малки и големи. Мястото не е определено. Навсякъде е. На всяко свободно зелено кътче има дървета, храсти, пейки, беседки, цветя, шадравани с вода, зони за отдих и почивка. Най-накрая я има и велоалеята и се използва от почти всички, които вече карат колело, а не лека кола, защото искат въздуха в града е по-чист. Има и скейтборд площадки близо до всеки стадион в града, и стрийт фитнес площадки за открити тренировки за любители на този спорт, дори и картинг писта. Яко.

Но най-много се радвам, че живея в град, който е чист, зелен и богат на кислород. Хората са здрави, дисциплинирани, добри, разбират се, помагат си винаги и пазят моя роден град Смолян.

Александър Фандъков

13 години

ученик от VIII клас

ПГТТ „Христо Ботев” – гр.Смолян

имейл: aleksander_f@abv.bg